

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 1919, sp. zn. Kr I 101/19

Číslo: 30/1919

Právní věta:

Rozhodování o obžalobě pro podílnictví na krádeži (zpronevěře) nepředpokládá nutně, aby bylo dříve ukončeno trestní řízení proti hlavnímu pachateli, který je obviňován z krádeže (zpronevěry).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.03.1919

Spisová značka: Kr I 101/19

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Stížnost obžalovaného uplatňuje důvod zmatečnosti § 281 č. 4 tr. ř. a sice z té příčiny, že nebylo vyhověno návrhu jeho obhájcem při hlavním přelíčení učiněnému, aby toto bylo odročeno do té doby, až bude vyřízena, totiž právoplatně ukončena trestní věc proti A. K. pro zločin krádeže. Zmateční stížnost dokazuje, že dokud není řízení trestní proti A. K. skončeno a týž uznán vinným zločinem krádeže, ohledně níž stěžovatel jest viněn z účastenství, schází tu také nezbytný předpoklad pro odsouzení stěžovatele pro trestní čin posléze uvedený. V té příčině uvádí zmateční stížnost souhlasně se spisy, že bylo sice na A. K. podáno pro dotyčnou krádež oznámení, že však dosud nebyl zodpovědně slyšen, tím méně pak, že na něho byla podána obžaloba. Jak ze spisů vychází, spočívá příčina toho v tom, že obviněnému A. K. nebylo lze doručiti obeslání ku zodpovědnému výslechu, poněvadž místo jeho pobytu nebylo možno zjistiti, následkem čehož byla trestní věc proti němu z trestní věci proti stěžovateli a soudruhů dle § 57 tr. ř. vyloučena a státním zastupitelstvím navrženo, aby na něho vydán byl zatykač. Tvrzení zmateční stížnosti, že bez předchozího rozhodnutí o vině A. K. nelze uznati také stěžovatele vinným, postrádá důvodnosti. Nelze vyloučiti případy, že buď následkem úmrtí přímého pachatele, aneb poněvadž z jiných důvodů nemůže býti před soud postaven, nemůže pro čin za vinu mu kladený docíleno býti rozsudku odsuzujícího, že však přes to objektivní i subjektivní skutková povaha činu za vinu mu kladeného do té míry jest zjištěna, že zjištění to tvoří dostatečný podklad ku rozhodnutí o vině spoluvinníků, účastníků a podílníků. A v tom směru v daném případě nalézací soud bezvadně zjistil a dostatečně odůvodnil, že kromě tří šunek v ceně 180 K A. H-ovi odcizených byla tomuto v době od února do dubna 1918 odcizena ještě další jedna šunka a 4 kg bučku v ceně úhrnné 100 K, že stěžovatel tyto odcizené předměty na sebe

převodl a že tak učinil v plném vědomí, že jedná se o věci kradené. Zjištění toto jeví se býti dostatečným podkladem odsuzujícího výroku ohledně stěžovatele v tomto směru.